

Аз ин амали зишту палиди зино дурӣ кунед, ки Аллоҳ Таъоло аз он наҳӣ кардааст ва ҳар кас муртакиби он шуд, бояд онро чунон пӯшонад, ки Аллоҳ Таъоло пӯшонида аст ва ба сӯйи Аллоҳ Таъоло тавба кунад, ки агар гуноҳи касе бар мо ошкор гашт, ҳукми Қуръонро бар ў ҷорӣ хоҳем кард

Аз Абдуллоҳ ибни Умар (разияллоҳу анҳумо) ривоят аст, ки Паёмбар (Саллалоҳу алайҳи ва саллам) баъд аз сангсор кардани Асламӣ барҳост ва фармуд: "Аз ин амали зишту палиди зино дурӣ кунед, ки Аллоҳ Таъоло аз он наҳӣ кардааст ва ҳар кас муртакиби он шуд, бояд онро чунон пӯшонад, ки Аллоҳ Таъоло пӯшонида аст ва ба сӯйи Аллоҳ Таъоло тавба кунад, ки агар гуноҳи касе бар мо ошкор гашт, ҳукми Қуръонро бар ў ҷорӣ хоҳем кард".

[صحیح]

Ибни Умар (разияллоҳу анҳумо) хабар дод, ки Паёмбар (Саллалоҳу алайҳи ва саллам) баъд аз он ки Мөъиз ибни Молики Асламӣ (разияллоҳу анҳу)-ро бо ҳадди зино сангсор кард, барҳост ва ба мардум хутба хонд ва гуфт: Аз иртикоبي ин амали зишту нописанди зино барҳазар бошед. Ва баён намуданд, ки ҳар ки муртакиби ин амали нописанд ва қабех шавад, ки Аллоҳ Таъоло аз он наҳӣ кардааст, бояд ду корро анҷом дихад: Якум: Гуноҳи худро пинҳон кунад, он чунон ки Ҳудованд ўро пинҳон кардааст ва гуноҳи худро ба касе хабар надихад. Дувум: Ин ки фавран дар назди Аллоҳ Таъоло тавба кунад ва дар гуноҳ исрор наварзад. Ва агар гуноҳи ў барои мо ошкор гардад, бар ў ҳад ва ҳукми муқарраркардаи Китоби Ҳудовандро барои он гуноҳ иҷро хоҳем кард.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/tg/show/58240>